

**Κυριακή των Αγ. Πατέρων της Α΄ Οικ. Συνόδου (Ίω. ιζ΄ 1-13)
20 Μαΐου 2007**

Ένα έρώτημα θα μπορούσαμε να θέσουμε σήμερα στην έορτή τῶν Θεοφόρων Πατέρων τῆς Α΄ Οικουμενικῆς Συνόδου, γιά τὸ πῶς στερεώθηκε ἡ ἀληθινὴ πίστη στοῦ Χριστοῦ. Καὶ θα παίρναμε τὴν ἀπάντηση, πῶς ἡ ἀληθινὴ πίστη στερεώθηκε μὲ τὸ αἷμα τῶν ἀναρίθμητων Μαρτύρων· μὲ τὴ διδασκαλία τῶν Θεοφόρων Πατέρων καὶ μὲ τὶς ἀδιάλειπτες προσευχὲς τῶν Ἀσκητῶν τῆς Ἐκκλησίας μας.

Όλοι ἐτοῦτοι οἱ ἅγιοι ἄνθρωποι μὲ τὸν ὀσιακὸ βίο τους, ἔβαλαν τὴν σφραγίδα τους στὴν πορεία τῆς Ἐκκλησίας γιά τὴν κατάκτηση τῆς ἀληθινῆς πίστεως. Γι' αὐτὸ εὐγνωμονοῦσα ἡ Ἐκκλησία, τοὺς τιμᾶει καὶ καυχᾶται γι' αὐτούς. Ἀφοῦ πρῶτος ὁ Χριστὸς τοὺς τίμησε καὶ τοὺς στεφάνωσε μὲ τὸ στεφάνι τῆς δόξης γιά τὴν μαρτυρία καὶ τὴν ὁμολογία τους.

Μὰ καὶ ἐμεῖς καθημερινὰ τοὺς τιμοῦμε καὶ τοὺς ἐορτάζουμε μὲ ἐορτὲς καὶ πανηγύρια καὶ ἐπιθυμοῦμε νὰ εἶναι συνεχῶς μαζί μας. Νὰ εἶναι οἱ φίλοι, οἱ σύντροφοι καὶ οἱ συνοδοιπόροι στὸν ἀγῶνα μας γιά τὴν ἀληθινὴ πίστη. Ὡς φίλοι δὲ τοῦ Χριστοῦ οἱ Ἅγιοι ἐπιθυμοῦμε νὰ εἶναι καὶ φίλοι δικοί μας, ἀφοῦ καὶ ἐμεῖς εἴμαστε φίλοι Του.

Ἐτούτοι οἱ Ἅγιοι κατανόησαν ὀρθῶς τὸν λόγο τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔτσι τὸν ἐρμήνευσαν. Βίωσαν αὐτὲς τὶς οὐράνιες ἀλήθειες καὶ ἡ ἀγία ζωὴ τους ἐπιβεβαίωσε καθημερινὰ τὴν ἀληθινὴ πίστη τους. Τέλος οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας σφράγισαν μὲ τὸ αἷμα τους, τὴ θυσία τους, τὰ μαρτύρια καὶ τὸ θάνατο, τὶς ἀλήθειες τοῦ λόγου τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία δὲ ὡς κιβωτὸς τῆς ἀληθείας, εἶναι συνεπῶς καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς σωτηρίας μας. Γιατὶ ἐκεῖ μέσα ὅλοι μας σωζόμαστε, ὅπως ἔγινε τότε μὲ τὴν κιβωτὸ τοῦ Νῶε. Περισσότερο ὅμως στοὺς δύσκολους καὶ κατακλυσμιαίους ἀπὸ τὴν κακότητα, τὴ διαφθορὰ καὶ τὴν ἁμαρτία, καιροῦς μας, ὀφείλουμε νὰ ζοῦμε μέσα στοῦ πνευματικὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ ὑπακούουμε στοῦ λόγο της. Ὅσοι βρίσκονται μέσα, σώζονται· ὅσοι εἶναι ἀπ' ἔξω, πᾶνε χαμένοι.

Μὰ λέγοντας πῶς ὀφείλουμε νὰ εἴμαστε μέσα στὴν Ἐκκλησία μας, νὰ διατηροῦμε ἀκέραιη τὴν Ὁρθοδοξία καὶ νὰ διαφυλάσσουμε τὴν πίστη μας, τί ἄρα γε ἐννοοῦμε; Τί θέλουμε νὰ ποῦμε;

Θέλουμε νὰ ποῦμε καὶ νὰ ὑπογραμμίσουμε πῶς ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ὀφείλουμε «νὰ ἔχουμε ἀνάμεσά μας ἀγάπη, ἐκείνη τὴν ἀγάπη ποὺ μᾶς διδάσκει ὁ Χριστὸς. Νὰ μὴ λείπουμε ἀπὸ τὴ θεία Λειτουργία καὶ νὰ ἔχουμε σεβασμὸ καὶ ὑπακοὴ στοὺς ἱερεῖς μας. Νὰ ἐξομολογούμαστε καὶ νὰ κοινωνοῦμε. Νὰ μὴν πειράζουμε ξένο

πρᾶγμα, νὰ μὴν ζημιώνουμε τὸ γείτονά μας. Νὰ μὴν κακολογοῦμε τοὺς συνανθρώπους μας, ποὺ εἶναι ἀδελφοί μας καὶ νὰ μὴ βλασφημοῦμε τὸ Θεό, ποὺ εἶναι ὁ στοργικὸς καὶ πολυεύσπλαγχνος πατέρας μας».

Μ' ὅλα ἐτοῦτα τὰ μικρὰ καὶ καθημερινὰ πράγματα κερδίζουμε τὴ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ. Καὶ μ' ἐτοῦτα τὰ ἀπλᾶ λέμε ὅτι βρισκόμαστε μέσα στὸν πνευματικὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας. Τότε εἴμαστε οἱ πραγματικοὶ ἀδελφοὶ τοῦ Χριστοῦ κι Αὐτὸς θὰ μένει γιὰ πάντα μαζί μας.

Ἐπειδὴ δὲ ἐπιθυμοῦμε νὰ εἴμαστε μὲ τὸν Χριστό, γι' αὐτὸ ἐπιδιώκουμε νὰ εἴμαστε μέσα στὴν Ἐκκλησία Του. Καὶ δὲν ἐπιθυμοῦμε νὰ μένουμε ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας, γιατί τότε ἀσφαλῶς θὰ εἴμαστε μὲ τὸ διάβολο.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἔγνοια μας πάντα πρέπει νὰ εἶναι, νὰ εἴμαστε μέσα στὸν πνευματικὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας γιὰ νὰ διασφαλίζουμε τὴ σωτηρία τῆς υπάρξεώς μας. Κι τοῦτο ἀκριβῶς νὰ εἶναι τὸ συνεχὲς αἶτημα τῆς προσευχῆς μας πρὸς τὸ Χριστό.

Καὶ ἐὰν ἐπιθυμοῦμε νὰ ἐορτάζουμε καὶ νὰ τιμοῦμε τοὺς θεοφόρους Πατέρες, ποὺ ἀγωνίσθηκαν γιὰ τὴν ὀρθὴ καὶ ἀληθινὴ πίστη, ὀφείλουμε νὰ εἴμαστε πιστὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὅπως ἐκεῖνοι, διέμειναν στὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας, βίωσαν τὴν κοινωνία τῆς ἀγάπης της καὶ ἀγωνίσθηκαν γιὰ τὴν ἐνότητά της.

Εἶδεμή, ἀγνοώντας ἐτούτη τὴν πραγματικότητα, κινδυνεύουμε νὰ μοιάσουμε τοῦ Ἰούδα, ποὺ ξέκοψε ἀπὸ τὸν Χριστὸ καὶ Τὸν πρόδωσε· ἔτσι δὲ ἀπωλέσθηκε. Μιὰ τέτοια ὁμῶς πορεία θὰ εἶναι τὸ δράμα μας· δὲν πρέπει νὰ τὸ ἐπιτρέψουμε γιατί δὲν μᾶς ἀξίζει.